

WYROK

W IMIENIU

RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 09.12.2013 r.

Sąd Okręgowy / Sąd Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w Świdnicy

Wydział VII Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący-Sędzia : SSO Iwona Iwanek

Protokolant :st. sekretarz sądowy Kamila Rakowska

przy udziale - - -

po rozpoznaniu w dniu 09.12.2013 r. w Świdnicy

sprawy **T. N.**

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w W.

o wysokość emerytury

na skutek odwołania **T. N.**

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w W.

z dnia 12.06.2013 r. Nr (...)

I. oddala odwołanie,

II. zasądza od wnioskodawcy T. N. na rzecz strony pozwanej kwotę 60 złotych tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego.

Sygn. akt VII U 1365/13

UZASADNIENIE

Wnioskodawca T. N. odwołał się od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w W. z dnia 12.06.2013r. dokonującej przeliczenia emerytury. W uzasadnieniu odwołania wskazał, że decyzja nie uwzględnia współczynnika 1,8 za cały okres ponad 10-letniej pracy w kopalni.

W odpowiedzi na odwołanie strona pozwana wniosła o jego oddalenie podnosząc, że po dostarczeniu przez wnioskodawcę dokumentów stwierdzających pracę w ramach dniówek półtorakrotnych oraz dodatkowego zaświadczenia o zatrudnieniu, w kolejnych decyzjach z dnia 12.06.2013r. i 24.07.2013r. świadczenie wnioskodawcy zostało przeliczone zgodnie z obowiązującymi przepisami.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny :

Wnioskodawca T. N. ur. (...) począwszy od 04.04.2013r. jest uprawniony do emerytury. Decyzją z dnia 23.04.2013r. przyznająca prawo do świadczenia wyliczono jego wysokość przy uwzględnieniu okresów pracy górniczej w wymiarze 115 miesięcy liczonych według przelicznika 1,5.

W dniu 23.05.2013r. wnioskodawca złożył nowy dokument dotyczący zatrudnienia w Przedsiębiorstwie (...)w W., a w dniu 11.07.2013r. zaświadczenie z dnia 02.07.2013r. wystawione przez Spółkę (...)w D.Zakład Kopalnie (...)w Całkowitej Likwidacji” zawierające wykaz dniówek półtorakrotnych w okresie lat 1981-1989.

Decyzją z dnia 12.06.2013r. strona pozwana przeliczyła wysokość świadczenia wnioskodawcy przez przeliczenie ogólnego stażu ubezpieczeniowego, a decyzją z dnia 24.07.2013r. uwzględniono przeliczniki pracy górniczej przy przyjęciu 1,8 za okres 38 miesięcy, wynikających z zaświadczenia pracodawcy o dniówkach półtorakrotnych oraz 1,5 w stosunku do pozostałego okresu 80 miesięcy pracy górniczej. Wysokość świadczenia wyliczono według reguł mieszanych tj. 20% według zasad z art. 53 a 80% według art. 26.

Jednocześnie pismem z dnia 24.07.2013r. strona pozwana poinformowała wnioskodawcę o prawidłowości decyzji z dnia 12.06.2013r. wskazując, że w dacie wydania decyzji organ rentowy nie dysponował zaświadczeniem o dniówkach półtorakrotnych, umożliwiającym zastosowanie przelicznika 1,8.

dowód: akta rentowe wnioskodawcy

W oparciu o powyższe ustalenia Sąd zważył:

Odwołanie nie podlegało uwzględnieniu.

Zgodnie z treścią przepisu art. 52 ust 1 ustawy z dnia 17.12.1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (tj. Dz. U. z 2009 r. Nr 153 poz. 1227 ze zm.) przy ustalaniu wysokości emerytur innych niż określone w art. 51 stosuje się następujące przeliczniki:

1)1,5 za każdy rok pracy górniczej wykonywanej pod ziemią stale i w pełnym wymiarze czasu pracy,

2)1,8 za każdy rok pracy górniczej wykonywanej pod ziemią, o której mowa w art. 50d ust. 1,

pod warunkiem wykonywania takiej pracy co najmniej przez 5 lat, z zastrzeżeniem ust. 2.

Z treści przepisu art. 50d ust. 1. wynika natomiast, że przy ustalaniu prawa do górniczej emerytury pracownikom zatrudnionym pod ziemią oraz w kopalniach siarki lub węgla brunatnego zalicza się w wymiarze półtorakrotnym następujące okresy pracy na obszarze Państwa Polskiego:

1) w przodkach bezpośrednio przy urabianiu i ładowaniu urobku oraz przy innych pracach przodkowych, przy montażu, likwidacji i transporcie obudów, maszyn urabiających, ładujących i transportujących w przodkach oraz przy głębianiu szybów i robotach szybowych;

2)w drużynach ratowniczych.

Wnioskodawca w odwołaniu podnosił, że przez cały okres zatrudnienia w kopalni węgla kamiennego pracował jako górnik przodkowy, zjeżdżając codziennie na dół.

Stanowisko takie nie mogło podlegać uwzględnieniu albowiem wnioskodawca nie przedstawił jakichkolwiek dokumentów i dowodów na poparcie swoich twierdzeń. Przeciwnie, wnioskodawca przedłożył zaświadczenie pracodawcy zawierające wykaz dniówek półtorakrotnych, czyli tych, które odpowiadały przepisowi art. 50 d ust. 1 ustawy, a jednocześnie umożliwiały zastosowanie przelicznika 1,8. Wnioskodawca po uzyskaniu tego zaświadczenia, nie kwestionował go, a zatem należało wyprowadzić wniosek, że przedkładając je w organie rentowym zgadzał się z treścią tego dokumentu. Z zaświadczenia wynika, że w największej liczbie dniówek półtorakrotnych wnioskodawca

przepracował w roku 1985 tj. 150, natomiast w roku 1988 takich dniówek przepracował tylko 22. Łącznie za lata 1981-1989 wnioskodawca przepracował 854 dniówki półtorakrotne. Przy zamianie na miesiące dniówek górniczych zaliczanych w wymiarze półtorakrotnym przyjmuje się za miesiąc pracy górniczej – 22 dniówki, a w odniesieniu do okresu przed 01.01.1981r. – 25 dniówek, zgodnie z treścią rozporządzenia Ministra Pracy i Polityki Społecznej z dnia 11.10.2011r. w sprawie postępowania o świadczenia emerytalno-rentowe (Dz.U.2011.237.1412 ze zm.). Uwzględniając powyższe zasady, organ rentowy zamieniając wykazane w zaświadczeniu dniówki, decyzją z dnia 24.07.2013r. dokonał odpowiedniego ich przeliczenia.

Mając powyższe na uwadze wskazać należy, że zarówno organ rentowy jak i sąd nie mogły dokonać przeliczenia wysokości emerytury wnioskodawcy z zastosowaniem współczynnika 1,8 do całego okresu zatrudnienia (czyli 120 miesięcy) w kopalni w latach 1981-1989, gdyż stałoby to w sprzeczności z treścią złożonego przez wnioskodawcę zaświadczenia o dniówkach półtorakrotnych. Skoro wnioskodawca zaświadczenie takie złożył w dniu 11.07.2013r., organ rentowy mógł dokonać przeliczenia świadczenia dopiero od miesiąca, w którym złożony został wniosek czy dokumenty uzasadniające takie przeliczenie.

Kwestia ogólnego stażu pracy nie stanowiła potrzeby jej analizowania gdyż decyzją z dnia 24.07.2013r. dokonano prawidłowego wyliczenia tego stażu w łącznym wymiarze – jak wskazuje wnioskodawca – przeszło 40 lat (po zsumowaniu okresów składkowych i nieskładkowych). Wniosek o przeliczenie podstawy wymiaru emerytury z uwzględnieniem wynagrodzenia za okres przed rokiem 1980 nie był zasadny gdyż, jak wynika z akt rentowych, wnioskodawca udokumentował wynagrodzenie za rok 1970 w wysokości 5 250zł, za rok 1971 - 10 391,70zł, za rok 1975 – 930zł, za rok 1976 - 21 089zł, za rok 1978 - 13 208zł i za rok 1979 - 15 933zł. Zestawiając powyższe kwoty z wysokością przeciętnego wynagrodzenia za poszczególne lata uzyskuje się niskie wskaźniki procentowe (odpowiednio 19,57%, 36,73%, 8,76%, 1,98%, 41,05%, 22,52% i 24,92%), które nie mogłyby spowodować wzrostu świadczenia. Najwyższe wynagrodzenia zostały wykazane przez wnioskodawcę za okres od roku 1981 i te zostały uwzględnione przez organ rentowy.

Mając powyższe na uwadze Sąd zgodnie treścią art. 477¹⁴ §1 k.p.c. oddalił odwołanie wnioskodawcy. Orzeczenie o kosztach oparto o przepis art. 98 k.p.c., z którego wynika, że strona przegrywająca sprawę obowiązana jest zwrócić przeciwnikowi na jego żądanie koszty niezbędne do celowego dochodzenia praw i celowej obrony (koszty procesu) w zw. z przepisem § 2 ust. 1 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28.09.2002r. (Dz.U. Nr 163 poz. 1349 ze zm.) w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu. Strona pozwana była w sprawie reprezentowana przez pełnomocnika - radcę prawnego i z tych względów w oparciu o przepis § 11 ust. 2 cyt. rozporządzenia Sąd obciążył wnioskodawcę kosztami zastępstwa procesowego w granicach stawki minimalnej.